

Fructul oprit

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Sămânța ta în trupul meu fragil
A încolțit ca o promisiune
Că s-a întors iubirea din exil
Să-mi dăruiască încă o minune.

Un sferic fruct, albastru și celest
Ce-mi rotunjește pântecul a soare
Îl simt crescând în mine ca un rest
De fericire. Viața mi-e datoare

Cu o dovadă că un strop de cer
O să ramână-n urmă noastră... Fie,
Dar de e fată, doar atât îți cer,
S-o botezăm numind-o Poezie.

- Vreau fructul nostru chiar dacă-i oprit,
În pântecu-ți fragil să-l simt lumină,
Iubirea noastră să devină mit,
Sămânța mea să prindă rădăcină

În carnea ta și-n sânge să mă ai
De-a pururi ca pe-o dulce nebunie,
C-ai fost a mea în nopțile lui mai
Și fiica noastră-i ca o poezie

Cu părul abanos și ochi căprui,
Alint de primăvară și iubire,
Îți jur, iubito, nu-i e dat oricui
Să guste-n viață-atâta fericire.